

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri'ne (k.s.) Ait Risaleler

ONLAR HAY'DIR

Esselamu Aleykum

Eûzû billâhi mine's-şeytânî'r-racim. Bismillâbirrahmânirrahim.

Esselatu Vesselamu ala Rasuluna Muhammedin Seyyidel evvelin vel abirin.

Medet Ya Resulullah, Medet ya Ashab-ı Resulullah, Medet ya Meşayibina,

Şeyh Abdullah Dağıstani, Şeyh Nazım el Hakkani, destur.

Tarikatun es sobbe vel hayru fi cemiyya.

Sohbet güzel şeydir Allah'a şükür. Peygamberler herkese vaaz vermiştir. İrşad ve sohbet hayra davet etmektir. Şeyh Efendi'nin hayatı hep irşadla, sohbetle, iyilikle geçti. Allah makamını ali etsin(amin). Dün de birisi dedi de... Yabancı birinin Şeyh Efendi'ye rahmetli demesi bir şey değil. Yabancı rahmetli diyebilir ama ihvan olunca, mürid olunca edepten değildir. Makamı ali olsun, Kaddesallahu Sırrıhu demek lazım. Allah sırrını takdis etsin.

Şeyh Efendi'nin babası Ahmet Adil Efendi'ydi. Babam biraz kırgındı ona. Ne için kırgındı? Çünkü o jenerasyon kandırılmış bir jenerasyondur. Onlar Jön Türk denilen bir tayfa vardı, onlara meraklıydılar. Modaydı o vakit. Onlar ne yaptıysa hepsi peşine düşerdi. Sultanlara buğz etmek, sevmemek en büyük özellikleriydi bu Jön Türkler'in. Onun için Şeyh Efendi çok üzülürdü. Ne yaptılarsa da Jön Türkler'in işleri çok ters giderdi. Allah'ın hikmeti, Osmanlı'nın en zayıf vakti bile şimdiden bin defa daha iyiydi. Şimdikininki en azından yirmi misli mesahası vardı. Dünya hesabını yapar. İşte Şeyh Efendi'nin babasında bu hayranlık vardı. Cumhuriyet, Türkiye falan deyip de o vakit, bütün ailesini Türkiye'de okusunlar diye göndermiş. Türkiye Türkiye diye tutturmuştu dedemiz Allah rahmet eylesin.

Şeyh Efendi de ilk öyle çıktı Kıbrıs'tan. Şeyh Efendi anlatırdı, çıkmışlar ama gemi yok bir şey yok. Yelkenli ile çıkmışlar yola, bir hafta denizde kalmışlar. Türkiye'ye gitmek için Larnaka'dan yola çıkmışlar. Rüzgar yok diye bir hafta dolaşmışlar. Bir yere gelmişler, bir bakmışlar; meğerse geldikleri yer Limasol'muş. Limasol dediğimiz yer normal arabayla yarım saatlik bir yoldur. At arabasıyla hadi beş altı saatlik yol olsun. Bir hafta dolaşmışlar ancak oraya gelebilmişler. Sonra "Türkiye'ye gidebildik, Türkiye'ye çıkınca sevindik" diye anlatıyor Şeyh Efendi.

Sonra epeyce bir eziyetler çekti tabi Şeyh Efendi. Ondan sonraki olanları kısa geçelim. Şam'a hicret ettiği vakit Humus'ta da kalmıştı. Halid Bin Velid Hazretleri'nin yanında kalmıştı. "Bir sene orada kaldım" diyor. Bizim, yani normal insanın on senede öğreneceğini bir senede öğrendi mübarek. Öyle bir Allah vergisi vardı. Hem himmet vardı Şeyh Efendi'nin üzerinde hem zaten evliya kuvveti ile bir senede hepsini öğrendi. Ondan

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri'ne (k.s.) Ait Risaleler

sonra da Şam'a geldi, Büyük Şeyh Efendi'yi buldu. Bütün vakit kimse yoktu Büyük Şeyh Efendi'nin yanında. Bazen Hatme Hacegan yapacakları vakit beş kişi olmazmış.

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً

“İnne ibrahîme kâne ummeten”(NAHL-120) :

“**Muhakkak ki İbrahim tek başına bir ümmetti.**” diyor Allah Azze ve Celle Kur'an'da. Büyük Şeyh Efendi, Şeyh Abdullah Dağıstani Hazretleri Şeyh Efendi'ye sohbet yapardı. Bin kişi var gibi sohbet yapardı önünde. 7700 tane sohbet yazdım diyor Şeyh Efendi. Kaset yoktu, bir şey yoktu. Orada dinlerdi; gelir evde takır takır, noktasına kadar yazardı. Öyle mübarekler, himmetleri vardı.

Onlar önünde kim var kim yok diye bakmaz. Ama önündeki insanın kabiliyeti olduktan sonra daha da güzel geliyor sohbetler. 7700 tane sohbet, az değil. O kadar sohbeti on senede yazdı Şeyh Efendi. Ondan sonra tabi halvetler, riyazatlar epeyce oldu. Büyük Şeyh Efendi, Şeyh Efendi'yi devamlı vaaz, irşad için her tarafa gönderirdi. O vakit bir Kıbrıs vardı, bir de Suriye. Bazen Ürdün'e giderdi, hacıları götürürdü. Kudüs'te daha o vakit harp yoktu. 1967'den önce Kudüs'e de gidiliyordu. Dolaşırdı Şeyh Efendi. Bütün vakit, hiç durmadan insanlara irşad yapsın diye dolaşıp feyzini verirdi. İnsanlarla konuşsa da konuşmasa da şaka yapsa bile o mübareklerin feyzine nail olur insan.

Kötü insan nasıl ağırlık verirse, mübarekler de güzellik verir. Peygamber Efendimiz'in gösterdiği gibi, diyor ki: “**İyi insan misk, yani güzel koku satan dükkan gibidir.**” Dükkanın içine girsene, almasan bile kokulardan güzel koku alırsın. Eskiden bazı demircilerin dükkanları kokardı. Çünkü demir yaparken, bazen hayvan idrarı koyarlardı içine. Onun içinde bir madde var, ısıtınca bir tesisi olurdu. Diyor ki: O dükkana girsene, senin üstün is olmasa bile o koku üstünde kalır. Kötü insanın da böyle bir tesiri olur insanın üstünde. **Evliyalar, mübarekler nereye gitse hep güzellik verdiler Allah'a şükür. Hayattayken nasıl ise şimdi de yine aynı şekilde gelenlere ikramları oluyor.** Biz oradayken Kıbrıs'a epeyce insan geldi. Hakikaten her birisi anlatıyor: Gelip ziyaret yaptık; şunu istedik, bunu istedik Şeyh Efendi'den. Çoğu var, istedikleri olmuş Allah'a şükür. **Mübarekler boş bırakmazlar, boş çevirmezler.**

Şam'ı da severdi, devamlı “ah Şam vah Şam” deyip dururdu Şeyh Efendi. İnşallah oradaki durum düzelir. Kötü insanlar hangisinden olursa hiç biri kalmayacak Allah'ın izniyle. Ne Vahabisi ne bilmem ne başkası... Yani sırf iyiler kalır. Peygamber Efendimiz'in Hadisi: “**Hiç bir zaman kötüler iyilerin üstünde olamaz.**” Şam'da daha fazla olamazlar, ancak iyiler çoğunlukta olur. Onun için istedikleri kadar uğraşsınlar, Allah'ın dediği olur. **Allah iyilere yardım eder.** İyiler yani bhusus Şam diyarı. **Şam Suriye'nin başkentidir ama esas olarak Şam'ın bereketi ta Üsküdar'a kadar da gelir Allah'ın**

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri'ne (k.s.) Ait Risaleler

izniyle. Şeyh Efendi'nin müjdesidir bu. Şimdi sıkıntı var, inşallah düzelir Allah'ın izniyle. Peygamber Efendimiz'in hadisi var. Allah bilir ne kadar sürer. Hiç bir şey boşuna verilmiyor. Muhakkak bir eksik, kusurlar var. Onlar inşallah tez zamanda tamam olur. Herkes evine, yerine kavuşur inşallah. Vatan tabi; kolay değil, zor iş. Allah hepsinin yardımcıları olsun. İnşallah oradaki bütün kötüler tardolsun. İyiler muhakkak gelecek.

Ve Min Allahu Tevfik

El Fatiha

Şeyh Muhammed Mehmed Adil Hazretlerinin (k.s.)

08 Şubat 2015 Tarihli Sohbeti / Akbaba Dergâhı